

πολλῶν.

(Cω.)

Ἄπολλον.

(Γο.)

οὐ δίκαιόν ἐστι γοῦν

τὴν σὴν σχολὴν τοῖς ἀσχολουμένοις κακὸν
ἡμῖν γενέσθαι. τῶν δ' ἀπάντων ἵσθ' ὅτι
πτωχὸς ἀδικηθείς ἐστι δυσκολώτατο[ν].
πρῶτον μέν ἐστ' ἐλεινός, εἶτα λαμβάνει
οὐκ εἰς ἀδικίαν ὅσα πέπονθ', ἀλλ' εἰς [ὗ]βριν.

295

Cω.

μειράκιον, οὕτως εὐτυχοίης, βραχ[ύ τι μου
ἄκουσον—

(Δα.)

εὖ γε, δέσποθ', οὕτω πολλά [μοι
ἀγαθὰ γένοιτο.

300

(Cω.)

—καὶ σύ γ', ὁ λαλῶν πρὸν μαθεῖν.
κόρην τιν' εἴδο[ν ἐνθαδὶ· τ]αύτης ἔρω.
εἰ τοῦτ' ἀδίκημ' ε[ἱρηκ]ας, ἡδίκηκ' ἵσως.
τί γὰρ ἂν τις εἴποι; π[λὴν π]ορεύομ' ἐνθάδε
οὐχὶ πρὸς ἐκείνην, βούλομαι δ' αὐτῆς ἴδεῖν
τὸν πατέρ'. ἐγὼ γάρ, ὃν ἐλεύθερος, βίον
ἰκανὸν ἔχων, ἔτοιμός εἰμι λαμβάνειν
αὐτὴν ἄπροικον, πίστιν ἐπιθεὶς διατελεῖν
στέργων. ἐπὶ κακῶι δ' εἰ προσελήλυθ' ἐνθάδε
ἢ βουλόμενος ὑμῶν <τι> κακοτεχνεῖν λάθραι,
οὗτός μ' ὁ Πάν, μειράκιον, αἱ Νύμφαι θ' ἅμα
ἀπόπληκτον αὐτοῦ πλησίον τῆς οἰκίας
ηδη ποήσειαν. τετάραγμ', <εὖ> ἵσθ' ὅτι,
οὐδὲ μετρίως, εἴ̄ σοι τοιοῦτος φαίνομαι.

305

Γο.

ἀλλ' εἴ̄ τι κάγὼ τοῦ δέοντος σφοδρότερον
εἱρηκα, μηδὲν τοῦτο λυπείτω σ' ἔτι.
ἅμα γὰρ μεταπείθεις ταῦτα καὶ φίλον μ' ἔχεις.
οὐκ ἀλλότριος δ' ὃν, ἀλλ' ἀδελφὸς τῆς κόρης

310

315